

MARIJINO UZNESENJE

List Župe Uznesenja Blažene Djevice Marije – Stenjevec
Br. 5 (33), studeni 2014.

Dragi župljani, u mjesec studeni ulazimo blagdanom Svih svetih, kada se sjećamo svih koje je Crkva proglasila svetima, ali i onih svetaca i svetica koji nisu proglašeni, ali su ostvarili ideal kršćanskog života te su njihove duše ušle u kraljevstvo Božje. Kako ne znamo poimence sve koji su umrli na glasu svetosti, Crkva je odredila upravo ovaj dan kada se zajednički moli za sve svete i blažene, poznate i nepoznate.

Dan nakon Svih svetih slavimo Dušni dan, kada se sjećamo svih svojih dragih pokojnika. Toga dana molimo za duše svojih dragih pokojnika, pohodimo groblja, palimo svijeće za njih, te sudjelujemo na svetoj misi povezujući se tako svojim molitvama s njima; molimo Božje milosrđe da ih što prije očisti od svih slabosti i grijeha te ih uvede u kraljevstvo Božje.

„Da bismo mogli biti sveti, nije potrebno činiti izvanredne pothvate i djela niti posjedovati posebne karizme, već jednostavno služiti Kristu, slušati ga i nasljedovati. Samo uz njegovu pomoć možemo postati svetima“

papa emeritus Benedikt XVI.

EVANĐELJE: Dušni dan

DUŠNI DAN, 2. studenoga 2014. Evanđelje: Iv 6, 37-40

Reče Isus mnoštvu: »Svi koje mi daje Otac doći će k meni, i onoga tko dođe k meni neću izbaciti; jer siđoh s neba ne da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla. A ovo je volja onoga koji me posla: da nikoga od onih koje mi je dao ne izgubim, nego da ih uskrisim u posljednji dan. Da, to je volja Oca mojega da tko god vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni i ja da ga uskrisim u posljednji dan.«

GLAZBA U LITURGIJI

(Petra Veršec)

„Tko pjeva, dvostruko moli!“

Ovo smo nebrojeno puta čuli, no da nije riječ samo o pukoj tvrdnji kojom su nas voditelji zborova ili pak bližnji motivirali za sudjelovanje u pjevanom dijelu liturgije, govori i Katekizam Katoličke Crkve, koji kaže da su pjevanje i glazba usko povezani s liturgijskim činom;

zajednica pjevanjem sudjeluje u proslavi Boga i posvećenju vjernika te je glazbena baština opće Crkve također i blago neprocjenjive vrijednosti (KKC 1156–1158, 1191). Već nam Stari zavjet pokazuje važnost glazbe u našem intimnom ali i zajedničkom odnosu prema Bogu. Ona naše molitve uzdiže na poseban način Bogu te lakše cijelim svojim bićem sudjelujemo u slavljenju sv. mise, a s druge strane privlači bogoslužju i ljude kojima je praktična vjera dosta strana. Važne odrednice koje se odnose na glazbu u liturgiji opisane su u dokumentima Drugoga vatikanskog koncila, na kojem su ukratko doneseni sljedeći zaključci. Gregorijansko je pjevanje svojstveno rimskoj liturgiji te je kao takvo na prvom mjestu, ali ni ostale vrste svete glazbe ne isključuju se dokle odgovaraju duhu liturgije. U glazbi trebaju sudjelovati svi vjernici, a riječi upotrijebljene u pjesmama trebaju biti u skladu s vjerskim naukom. Iako su glas i tijelo početne točke od kojih se glazba počela razvijati te su i najsavršeniji „instrumenti“ za njezino izražavanje, ona se upotpunjava glazbalima, među kojima prvenstvo imaju orgulje, no dopuštena je i upotreba svih ostalih glazbala koja podupiru liturgijsku praksu te odgovaraju dostojanstvu crkvenog prostora. Glazba stoga nije u liturgiji da bi istaknula instrumentaliste i pjevače, već je poput drugih liturgijskih službi podvrgnuta spoznavanju Riječi, isticanju Ljubavi i slavljenju Boga. Ona je pomoć da čujemo nečujno.

Od 5. do 19. listopada u Vatikanu je održana Treća izvanredna biskupska sinoda, koja se u svom 2 tjednu bavila temom „Pastoralni izazovi glede obitelji u kontekstu evangelizacije“. Na Sinodi je sudjelovao 191 biskup, a Hrvatsku biskupsku konferenciju predstavljao je nadbiskup zagrebački kardinal Josip Bozanić.

Na samom početku, točnije, nakon svečane mise otvaranja papa Franjo obratio se sinodskim ocima. U svom govoru istaknuo je nužnost čitanja Božje riječi jer jedino tako obitelj može dobro hoditi, s pouzdanjem i nadom u današnjem svijetu. Bibliju je potrebno čitati redovito, zajedno s obitelji jer jedino tako obitelj kroči naprijed, naglasio je papa Franjo. Najveći interes javnosti i medija pobudila je rasprava o homoseksualcima te pričešćivanju rastavljenih vjernika. Prema izvještajima, među biskupima su se pojavile dvije skupine – ona koja je zagovarala „tradicionalniji“ pristup i druga, koja se zalagala za „liberalnije“ polazište. No, kojoj god skupini pripadali, tijekom dva tjedna održavanja sinode biskupi su polemizirali uz poštovanje, iskreno te u duhu istinske demokracije i tolerancije. Papa Franjo izričito je naglasio prije samog početka rasprave: „Opći temeljni uvjet je ovaj: govoriti jasno. Neka nitko ne kaže: 'To se ne može reći; mislit će o meni ovo ili ono...' Treba s 'paresijom' reći ono što se osjeća... A istodobno s poniznošću valja slušati i otvorena srca primiti ono što kažu braća. Tim se dvama stavovima ostvaruje 'sinodalnost'.«

Nakon dva tjedna intenzivnih rasprava, napisana je i prihvaćena završna poruka, koja je upravljena svim, a posebno kršćanskim obiteljima u svijetu. Poruka sadrži apel upućen svima, od institucija do pojedinaca, da promiču prava obitelji te ističe kako je bračna ljubav jedno od najljepših Božjih čuda, koje opstaje unatoč brojnim poteškoćama. Ističu se problemi s kojima se susreću suvremene obitelji, od otežanog očuvanja bračne vjernosti do kapitalizma, koji neutaživo melje obiteljske vrijednosti. Naglašava se, međutim, kako je obitelj iznimno važna za budućnost Crkve te cjelokupnog društva.

Osim kapelana Nikole, kojeg smo predstavili u prošlom župnom listiću, u našu župu došla je i nova časna sestra, Kristina Maslač. Kako bismo bolje upoznali našu novu časnu, odlučili smo s njome porazgovarati te iz prve ruke saznati nešto o njezinu životu i radu.

Kristina, možete li nam za početak reći nešto o svome životnome putu i kako ste se odlučili na duhovni poziv?

Zovem se s. Kristina Maslač. Dolazim iz Vinkovaca, malog mjesta u Slavoniji gdje sam odrasla te završila osnovnu i srednju školu. O svom pozivu najlakše mogu govoriti kroz priču jedne obitelji iz koje se rodilo duhovno zvanje. No budući da priče dugo traju, ukratko ću reći da sam odgojena u jakom kršćanskom duhu, u obitelji u kojoj se oduvijek molilo da se barem jedno od petero djece posveti Bogu. I to je jedini i pravi odgovor na pitanje o mom zvanju. Ne mogu reći da sam zbog uvjerenja u ustrajnu vjeru svojih roditelja spremno odgovorila na Božji poziv, ali mogu reći da potpuno vjerujem Bogu, koji me po roditeljima privukao sebi i pozvao živjeti ovakvim načinom života. U samostan je ušla moja mlađa sestra, a godinu dana poslije nje i ja. Kod nas se znalo da će netko poći za Isusom; zašto smo to bile baš nas dvije, ne znam...

Možete li nam ukratko predstaviti svoju Družbu sestara Služavki Maloga Isusa?

Družba sestara Služavki Maloga Isusa djeluje već 124 godine. Utemeljio nas je prvi vrhbosanski nadbiskup, sluga Božji dr. Josip Stadler. On je duboko živio vjeru i išao putem vjere te je to jedini razlog zašto je bio sposoban napraviti mnogo kvalitetnih izbora u svom životu. Neka su od njegovih velikih djela i gradnja sarajevske katedrale, nadbiskupija i bogoslovija u Sarajevu, domovi za siročad „Betlehem“ i „Egipat“, ali i čelično djelo koje živi do danas – naša Družba. Sestre se i danas bave prvotnom karizmom služeći Malom Isusu u najmanjima i potrebitima (u domovima za nezbrinutu djecu, vrtićima, staračkim domovima, centrima za djecu s posebnim potrebama, ali i radom u školama i župama).

Gdje ste sve do sada obavljali službu časne sestre i kakva su vam prijašnja pastoralna iskustva?

Budući da sam uoči Velike Gospe položila svoje prve zavjete, nisam imala priliku puno djelovati kao časna sestra. U vrijeme svoje formacije pomagala sam sestrama u samostanu, na župi, u vrtiću i staračkom domu. I prije ulaska u samostan bila sam aktivna u radu svoje župe, posebno s djecom (na vjeronauku, kao animatorica u zajednici „Vjera i Svjetlo“ te kao voditeljica dječjeg i zbora mladih).

Koje ste prve dojmove stekli protekla dva mjeseca u našoj župi; namjeravate li uvesti kakve promjene ili pokrenuti neke nove stvari?

U župi boravim samo vikendom i to nepuna dva mjeseca pa ne mogu reći da sam stekla određeni dojam. Ali vidim da župa diše, ima puno suradnika, otvorena je i bogata ljudima koji istinski žele živjeti kršćanskim životom, što mi se sviđa. Ne mislim da išta treba mijenjati, ali smatram da uvijek možemo zajedno rasti u dobru te pomagati Bogu u djelu stvaranja kroz različite oblike apostolata.

Što očekujete od boravka u našoj župi i u kojim se zajednicama namjeravate angažirati?

Očekujem dobru suradnju župljana, posebno djece, koju jako volim. Zajednice su većinom aktivne preko tjedna, kad ja nisam tu, ali mogu sudjelovati na nedjeljnim svetim misama, subotom u radu s djecom te u pospremanju naše župne crkve i okoliša.

Studentica ste treće godine na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Kako vam je na fakultetu i kolika je važnost studija u vašem redovničkome životu?

Svako obrazovanje iziskuje trud, napor i ustrajnost, kao što je i za svako životno opredjeljenje potrebno određeno znanje i vještina. Budući da djelujem u župi, fakultet mi je obaveza, ali i radost. Sve ono što ondje naučim, mogu prakticirati u katehezi ili bilo kojem drugom pastoralnom području, tako da mi je na radost biti dio vaše župne zajednice, u kojoj uz pomoć župnika, kapelana, sestara i svih župljana stječem određeno životno iskustvo.

Možete li nam malo približiti redovnički život? Što biste poručili mladoj osobi koja razmišlja o duhovnome pozivu?

Redovnički je život svjedočenje istinske radosti. To je svakodnevno nastojanje življenja za Boga i prilika da Bogu zahvalimo za sve što nam je darovano. Mladima bih poručila: Ne bojte se! Pustite Isusa u svoje srce i ne dajte se pokolebati na putu ostvarenja Božje volje s vama. Život nije pjesma, ali to ne znači da ne smijemo pjevati.

Na koji je način danas moguće mladima prikazati redovnički život kao nešto vrijedno i poželjno, kada su sa svih strana izloženi sadržajima koji upućuju na suprotno?

Moguće je. Pokažite im KRIŽ! I recite im da se ne trebaju diviti ranama i mucu, nego Onome koji je to podnio za sve nas. I na kraju uskrsnuo.

Imate li kakav hobi ili zanimljivost kojom se bavite u slobodno vrijeme?

Nemam puno slobodnog vremena, ali kad stignem, najčešće pročitam neku dobru knjigu ili provedem vrijeme u prirodi. Volim pjevati, družiti se, a ono jedino što od svega mogu nazvati hobijem jest rolanje. U tome stvarno uživam!

Ako još niste čuli, od listopada se u našoj župi počela okupljati Zajednica mladih, koja odnedavno ima i svoj Facebook profil (Zajednica mladih župe Uznesenja BDM – Stenjevec) ☺. Svakoga petka održavaju se susreti, koji su zamišljeni kao događaji duhovno-zabavnog karaktera. Susret uvijek

počinje molitvom te kojom duhovnom pjesmom; onda najčešće kapelan Nikola obrađuje određenu temu koja je vrlo aktualna u ovo današnje doba i bliska nama mladima. Posljednja tema, koju je obrađivao gost predavač, student povijesti gosp. Marko Marina, glasila je: „Suvremene zablude o povijesti kršćanstva“.

Predavanjem se obuhvatilo više-manje sve ono čime nas protivnici Crkve „argumentirano“ lupaju po glavi, npr: 1) *Je li Isus uopće postojao?* 2) *Je li Isus kopija drugih mitoloških bogova (Horus itd)?* 3) *Gnostička evanđelja nasuprot Bibliji: Kako i zašto su Matej, Marko, Luka i Ivan završili u Bibliji?*

Obično se nakon predavanja još malo pjeva; slijedi druženje uz slatko i sokove te uz razne zabavne i društvene igre. Na okupljanje Zajednice dolazi oko 30 mladih; broj varira iz petka u petak, no mogu vam potvrditi da smo svaki put sve brojniji, zato – NE BOJTE SE izazova – pridružite nam se i podružite se s nama!

Mi vas radosno očekujemo!

MALA ŠKOLA MOLITVE

(Nikola Platužić)

Kad biste na večernjem Dnevniku čuli da je iz zatvora pobjegao serijski ubojica i da je posljednji put viđen na području Stenjevec, vjerujem da ne biste mirno i spokojno legli u krevet, ili biste barem prije spavanja još jedanput provjerili jeste li zaključali vrata i zatvorili prozore. Zašto? Nemoguće je u blizini osobe koja nam želi zlo živjeti u miru.

Međutim, postoji jedan mnogo gori neprijatelj, kojeg ne samo da smo pustili u svoje kuće i zgrade, ispod svojih kreveta i u njih, nego smo ga pustili u svoja srca, u kojima onda sije zlo i mnoge misli koje potom čovjek, kao kreativno stvorenje, može pretočiti u djelo. Kamo sreće kad bi čovjek bio kreativan u stvaranju i u dobru kao što je domišljat u zlu i uništavanju. Nadalje, taj neprijatelj čini nas nesposobnima da dođemo do onoga koji nam jedini može pomoći i tu dolazimo do pitanja molitve, naše najizravnije komunikacije s Bogom. Ipak, kako

komunicirati s nekim „dalekim“ i „nevidljivim“? Možda ste već čuli izreku: „Bitno je očima nevidljivo“ ili „Samo se srcem dobro vidi.“ Čovjekovo oko vidi samo mali dio spektra svjetlosnog zračenja. Ne možemo vidjeti, na primjer, UV-zrake, IC-zrake, rendgenske zrake, gama-zrake i tko zna što još. Isto tako, čovječje uho čuje samo mali dio frekvencijskog spektra. Toliko puta se pouzdajemo u svoje oko i svoje uho, svoja osjetila te mislimo kako vidimo i čujemo sve, pa ono što ne možemo čuti i vidjeti – kao da i ne postoji. „Samo se srcem dobro vidi“, kaže Mali Princ. Često žalimo ljude koji su slijepi ili gluhočujni ili koji imaju neki fizički nedostatak, kao što je nepokretnost ili slično. No, slijep čovjek puno puta vidi bolje nego mi, gluhi puno puta čuje bolje nego mi, čovjek u kolicima, iako se ne može samostalno kretati, često je ispred nas u utrci prema vječnosti, a glas nijemoga često je razgovjetniji od našega govora. Bitno je očima nevidljivo. Sigurno imate iskustvo kada npr. poljubite ili zagrlite voljenu osobu pa zatvorite oči, ili kada dođete na neko prekrasno mjesto u prirodi, zatvorite oči i upijate ljepotu. Pazite, upijate ljepotu prirode zatvorenih očiju? Kada razmišljate o bitnim stvarima u svom životu, kad vam je teško ili kada ste radosni, sklopite oči. Zašto je tako? Sklopljenih očiju zapravo gledate u bit stvari, u samu srž. Tad se čovjek konačno oslobodi materijalnih okvira i ulazi u transcendentno. Tada se otvaraju oči srca, jer jedino srce vidi ono bitno.

U današnjem društvu velika se važnost poklanja osjetilima. Mnogi trgovci, koji poznaju psihologiju, upravo ciljaju na ljudska osjetila: blještavim reklamama, glasnom glazbom, opojnim mirisima... Sve to utječe na čovjeka i privlači ga. No, u biti, to nas samo truje i zaslijepljuje oči srca, a opet ponavljam, samo se srcem dobro vidi.

Međutim, baš tu postoji opasnost da svoju najčešću komunikaciju s Bogom – molitvu, svedemo samo na osjećaj, pa onda kažemo da se prava molitva ne da narediti, nego ona mora doći iz nutrine, a ako srce ne potiče na nju, onda je se valja okaniti. Ovo u prvi mah zvuči vrlo uvjerljivo.

Dakako, ima molitava koje same od sebe niču iz nutrine, kao kad nam se dogodi neka velika radost pa spontano uskliknemo: „Bože, hvala ti!“ Ili kad nas tišti neka nevolja pa onda upravljamo Bogu svoj „Zašto?“, ali konstatacija da nas nevolja uči moliti tek je pola istine; jer jednako je istina da se čovjek u nevolji odlučuje moliti.

Jednako tako, svi znamo da postoji jutarnja i večernja molitva, molitva prije i poslije jela, Anđeo Gospodnji kad začujemo zvuk crkvenih zvona i teško itko može reći da mu se srce samo od sebe potakne na sve te molitve. Naprosto je teško moliti!

Kad čovjek počinje moliti, često doživljava neku dosadu, smetenost, čak i odbojnost i baš nam tad naviru misli o tome koliko važnijih stvari upravo u tom trenutku trebamo učiniti. Čovjek mora prestati lagati Boga i sebe. Bilo bi bolje da kaže otvoreno: „Ne želim moliti“ ili „Nije mi po volji!“ Istina, to ne zvuči osobito lijepo i na vidjelo izlazi naš jad, ali to je istina, a iz nje je put prema Bogu i bližnjemu lakši nego iz umatanja stvarnosti. Uostalom, treba nam svima biti jasno: kada nam dužnost i nužda nešto nalažu, to treba izvršiti, pa bilo nam to ne znam kako teško: mnoge važne životne situacije zahtijevaju predanje, rad, red, stegu, a ponajviše ozbiljnost i pouzdanost. (nastavlja se...)

ŽUPNE INFORMACIJE

Radno vrijeme župnog ureda: od utorka do petka: 9-11h; 17-19h

Svete mise: nedjeljom u 7.30, 9.30, 11, 12.30 i 18.30

radnim danom u 7.30 i 18.30 (ponedjeljkom nema mise u 7.30)

Klanjanje: svakog četvrtka nakon večernje svete mise

Večernja molitva časoslova: tijekom večernje svete mise utorkom i petkom

Sakrament ispovijedi: radnim danom pola sata prije svete mise, nedjeljom tijekom svetih misa

Marijina legija ima redovite sastanke utorkom u 17h

Kateheze prvopričesnika i krizmanika: možete pogledati na našoj *web*-stranici i oglasnoj ploči u crkvi

Susreti mladih: petkom u 20:45

Ministrantski sastanci: subotom u 11h u crkvi

Vijesti iz župe i ostale informacije potražite na župnoj *web*-stranici:

www.gospastenjevecka.hr

DOKUMENTARNI FILM „SUNČICA“

U nedjelju 9. studenog nakon večernje svete mise u 19:30h u župnoj dvorani biti će prikazan dokumentarni film „Sunčica“ koji je nastao u kooprodukciji udruge „Žene u Domovinskom ratu“ i filmske kuće „iFilms“ iz Texasa.

TAIZÉ SUSRET U PRAGU

Ovogodišnji susret mladih u organizaciji zajednice **TAIZÉ** održat će se u **Pragu** od 28. prosinca 2014. do 2. siječnja 2015. Molimo sve mlade koji su zainteresirani da se prijave na susretima mladih petkom u 20:45 u župnom pastoralnom centru ili kod naše animatorice gđe Lee Kottek.

Lea Kottek – mob: 091/ 5723628; **e-mail:** lea.kottek@gmail.com

Listić izdaje: Župa Uznesenja Blažene Djevice Marije – Stenjevec
Stenjevec 9, 10090 Zagreb – Susedgrad

Tel. i faks.: (01) 3732–729; **mob:** 099/4469–166

E-mail: gospastenjevecka@inet.hr

Web: www.gospastenjevecka.hr

Župnik: Vjekoslav Meštrić

Listić uređuju: Nikola Platužić, Neven Škrlec, Marin Filipović, Petra Bičanić, Petra Veršec, Ivan Fedor, Filip Fišić, Trpimir Stary, Ksenija Čičak

Lektor: Jelena Učović